

ਅਤੇ ਤੇਲ ਬੀਜ ਕੱਢਣ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਤੇਲ ਵੇਚਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ। ਮੁਕੰਮਲ ਉਤਪਾਦ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਸਤੂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਗੈਰ-ਫੈਰਸ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਡੀਲਰ ਜੋ ਅਰਧ-ਤਿਆਰ ਮਾਲ ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿਆਰ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। 1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 898, ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਫੈਰਸ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਹੈ, ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1271 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਪਾਹ ਦਾ ਸੌਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦਾ ਚੂਰਾ ਵੀ ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿਆਰ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸਕਰੈਪ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਪਾਹ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ 1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 359 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ

ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.ਅੱਗੇ

ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ

ਬਨਾਮ

ਕਪੂਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ

1950 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 264

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)- ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 12- ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਮੌਤ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਟਰੱਸਟੀ ਨੱਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ-ਅਪੀਲ-ਕੀ ਇਸ ਲਈ

ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ-ਕੀ ਸੀਮਾ-ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼- "ਉਗਾਹੀ"-ਅਰਥ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਟਰੱਸਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ 'ਤੇ ਵੰਡਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ - ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 3, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਉਗਾਹੀ" ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਹੈ ਉੱਤਮ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਰਕਮਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਤੋਂ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 24 ਜੁਲਾਈ, 1950 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ 32,792-10-0 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1, 2, 4, 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 6 ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਚਿੰਤਤ ਸੀ, ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਬੂ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਆ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 5 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 7 ਤੋਂ 10 ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨਿਰਣਾ.

ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ.-ਇਹ ਅਪੀਲ 61,114/1/6 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਖਾਤੇ ਦੀ ਰਕਮ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰੁਪਏ 32,792-10-0 ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਜੌਹਰੀ ਹੈ (ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਬਾਬੂ ਮੁੱਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਫਰਮ ਕੋਲ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਰੁਪਏ 25,000 ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਜੈਨ ਦਿਗੰਬਰ ਐਂਡ ਆਲਿਆ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਫਾਰਮੇਸੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ । 16 ਨਵੰਬਰ, 1931 ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੈਸਰਜ਼ ਬਾਬੂ ਮੁੱਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਪਏ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਪੈਸੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਅਧੀਨ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਹਨ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਗੁਲਾਬ ਚੰਦ, ਮੁਦਈ 1 ਅਤੇ 2 । ਸਿੱਧੂ ਮੱਲ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਸੰਤ ਲਾਲ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਚੰਦ। ਸੰਤ ਲਾਲ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਹੁਣ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਚੰਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਫਰਮ ਬਾਬੂ ਮੁੱਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ: ਫਰਮ ਬਾਬੂ ਮੁੱਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਸਨ। ਫਰਮਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਤ ਲਾਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ, ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਚੰਦ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ (ਸੰਤ ਲਾਲ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਚੰਦ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ)। ਦੂਜੀ ਸਾਂਝੀ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵੰਸ਼ਜ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਸਨ, ਬਾਬੂ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਖਰੈਤੀ ਲਾਲ। ਬਾਬੂ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਵੰਸ਼ਜ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 4, 5 ਅਤੇ 6 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਰੈਤੀ ਲਾਲ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 7 ਤੋਂ 10 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਅਤੇ ਫਰਮ ਐਂਡ ਬਾਬੂ ਮੁੱਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਸ ਫਰਮ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਦੀ 2 ਜੂਨ, 1932 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਾਬੂ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। 23 ਜੁਲਾਈ, 1947 ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਬੂ ਮੁੱਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਫਰਮ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਹੁਣ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਰੁਪਏ 61,114-1-6। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 30 ਜੁਲਾਈ, 1947 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ:-

- (1) ਕੀ ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 10 ਨੇ ਫਰਮ ਬਾਬੂ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ?
- (2) ਕੀ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਨੇ 25,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ? ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਫਰਮ ਨਾਲ?
- (3) ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਹੋ
- (4) ਕੀ ਸੂਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ?
- (5) ਕੀ ਮੁਦਈ ਵਿਆਜ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਦਰ 'ਤੇ?

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1, 2, 4, 5 ਅਤੇ 6 ਸਿਰਫ ਫਰਮ ਬਾਬੂ ਮੁੱਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ; ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਨੇ 25,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਟਰੱਸਟੀ ਇਸ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ; ਮੁਦਈਆਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ 25,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ।, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਕੀ ਦੀ ਰਕਮ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 1947 ਤੱਕ 10 ਆਨੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖਾਤਾ-ਬੁੱਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ 32,792-10-0 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ।

ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਗੁਲਾਬ ਚੰਦ ਦੀ ਅਪੀਲ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ 24 ਜੂਨ, 1950 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਦੀ ਮੌਤ 5 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਹਰਕ ਚੰਦ ਨੂੰ, ਸਮੇਂ ਸਿਰ, ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 16 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਗੁਲਾਬ ਚੰਦ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਹੋਤੀ ਲਾਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰੂਪ ਚੰਦ, ਜੋ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਟਰੱਸਟੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਸੰਤ ਲਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ

ਇੱਕ ਹੈ, ਦੀ 1940 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਨੇ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਦੀ ਵੀ 17 ਜੂਨ, 1956 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਰੂਪ ਚੰਦ ਨੂੰ ਸਤੰਬਰ, 1953 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਨੂੰ ਸਤੰਬਰ, 1956 ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਵੇਂ ਟਰੱਸਟੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ ਸਤੰਬਰ, 1959 ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 10, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੂ ਮੱਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਸਿੱਧੂ ਮੱਲ ਨੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਸੋਢੀ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 3, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਛੋਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੂਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਸੋਢੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੇ ਵਾਰਿਸ-ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ: ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

ਤਿਰੁਮਲਾਈ ਪਿੱਲਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਰੁਣਾਚੇਲਾ ਪਦਯਾਚੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਸਨ। ਹੈਂਡ-ਨੋਟ (ਬੀ), ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:

---

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1926 ਸੈਡ. 540

"ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਟਰੱਸਟੀ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ: ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਵਿਆਜ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਯਮ 10, ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ।"

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ 1923 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1924 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰਿਸਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 1925 ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ- ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਿਸਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ - ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 3, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਤਿੰਨ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਸਿੱਧੂ ਮੱਲ ਸੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬਸਿਸਥਾ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੰਕਰ ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਸਨ, ਪਰ, ਲਾਗੂ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕੋ ਸੀ। ਅਰਥਾਤ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 3, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਰਾਪ੍ਰਸੰਨਾ ਗਾਂਗੁਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਅਤੇ ਬੁੰਗਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਰਦਾਰ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ

---

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1952 ਪੈਟ. 323 (2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1933 ਕੈਲ. 329

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਰੋਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਸਿੱਧੂ ਮੱਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਸੌਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਬਾਬੂ ਮੁੱਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਜੋ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਮੈਸਰਜ਼ ਬਾਬੂ ਮੁੱਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੈਂਕਰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਅਕਾਊਂਟ-ਬੁੱਕਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਦਾ ਖਾਤਾ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚੱਲਦਾ ਸੀ। ਅਕਾਊਂਟ-ਬੁੱਕ ਖੁਦ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਲਿਪੀਅੰਤਰਨ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਲੇਖਾ-ਬੁੱਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਧੇ

ਮੋਹਨ ਗੁਪਤਾ, ਪਲੀਡਰ, ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਮੈਸਰਜ਼ ਬਾਬੂ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, ਜਿਊਲਰਜ਼ ਦੇ ਦਫਤਰ ਗਿਆ। ਪਰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਤਾਲਾ ਤੋੜਨ ਅਤੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਖਾਤਾ, ਕੱਚੀ ਰੋਕੜ, ਕਾਰੀਗਰ ਖਾਤਾ, ਜਖੜਾ ਬਾਹੀ ਅਤੇ ਕੱਚਾ ਚਿਠਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਧੇ ਮੋਹਨ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ 14 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 26 ਨਵੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਛਗਨ ਲਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਲੇਖਾ-ਬੁੱਕ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।

---

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1951 ਸ਼ਿਮਲਾ 257

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਨ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਫਿਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 5 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਪਰ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੀਆਂ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 5, ਹਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ। ਹਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ ਲੱਭਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਹਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ ਨਹੀਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਲਿਪੀਅੰਤਰਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਾਤੇ-ਬੁੱਕ ਆਖਿਰਕਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਪੀ. 4 ਤੋਂ ਪੀ. 28 ਹਨ। ਇਹ ਲਿਪੀਅੰਤਰਨ ਹਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 5 ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਲੇਖਾ-ਬੁੱਕਾਂ ਦੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਲੇਖਾ-ਬੁੱਕਾਂ ਵਾਪਸ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਗੈਰ-ਉਤਪਾਦਨ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਇਸ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਮੰਨਣਯੋਗ ਬਣ ਗਏ। ਇਹਨਾਂ ਲਿਪੀਅੰਤਰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਵੀ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਐਕਸ ਡੀ. 5. 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਉਗਾਹੀ' ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਸ ਡੀ. 5 ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ 'ਉਗਾਹੀ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲਣ। 'ਉਗਾਹੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। 'ਉਗਾਹੀ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ ਬਕਾਇਆ ਜਾਂ ਰਕਮਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾਇਰ

ਕੀਤੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ 46,267-8-3 ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ, ਪੇਪਰ-ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 167 'ਤੇ ਛਾਪੇ ਗਏ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ' ਵਿੱਚ, "ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ 15,182-7-3 ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਈਟਮ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ ਬਾਬੂ ਮਾਲ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਆਈਟਮ ਦਾ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 5 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 5 ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਰ ਆਈਟਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੂਜੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਾ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਬਾਬੂ ਮੁੱਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹਾ ਅੰਕੜਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ। ਸ਼ਬਦ 'ਉਗਾਹੀ' ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਕਮ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ 'ਉਗਾਹੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੇ ਕਿ ਰਕਮ, 25,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸਹੁੰ ਅਤੇ ਬਹਿ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੇ ਲਿਪੀਅੰਤਰਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ 'ਉਗਾਹੀ' ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ - ਸਾਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਫੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਮੈਸਰਜ਼ ਬਾਬੂ ਮੁੱਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬੈਂਕਰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਂਦਾ ਸੀ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਰਕਮ ਰੁ. 25.000 ਲਈ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਵਜੋਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਇਹ ਰਕਮ ਆਰਟੀਕਲ 60 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ।

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ 61,114-1-6 ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪੂਰੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ। ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇਸ ਰਕਮ 'ਤੇ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੀਮਾ ਬਮਨ ਅਨੁਵਾਦਕ

